

Рипелъ, Йозефъ — Riepel, Joseph — значителенъ музикаленъ теоретикъ и компонистъ, род. 1708 въ Хорслагъ (Долна Австрия), умр. 23 окт. 1782 въ Регенсбургъ, писалъ: „Основни начала на музикалното съчинение“, „Основни правила за тоновото нареждане изобщо“ (1775), „Основно объяснение на тоновото нареждане въ особености и пр.“, „Ритмопоя, или тактовъ редъ“ (1752), „Хармонични сричкомѣрки“ и др., и компониралъ: симфонии, концерти за пиано и цигулкова музика.

Рипиено, ит. ripieno — показва, че въ означеното мѣсто ще участвуватъ всички членове на придружаващия оркестъръ — противоположно на solo — и съответствуваще на tutti. Рипиеностъ се нарича оркестровия музикантъ — противоположно на концертиращия солистъ.

Рипреза, ит. ripresa — „повторение“ се нарича въ сюититъ и танцитъ на XVI и XVII в. една тѣхна срѣдна частъ — (съответствуваща на триото при менуета) и представляща отъ себе си едно вариране на главната частъ.

Ристори, Джовани Алберто — Ristori, Giovanni Alberto — значителенъ оперенъ компонистъ, род. 1692 въ Болоня, умр. 7 февр. 1753 въ Дрезденъ, където е билъ камероторганистъ и втори капелмайсторъ. Р. е значителенъ въ областта на комическата опера, писалъ е 20 опери, 15 кантати, 21 мотета, 15 меси, 3 реквиема, една „Стабатъ матеръ“, 3 оратории и пр.

Рисъ, Фердинандъ — Ries, Ferdinand — виденъ пианистъ и плодовитъ компонистъ, род. 28 ноем. 1784 въ Бонъ, умр. 13 ян. 1838 въ Франкфуртъ а. М., ученикъ на Бетховена въ Виена, 1806 концертиралъ въ Франция, Англия, Швеция, Норвегия и Русия. Въ Петербургъ се задържа до 1813, 1814—24 живѣе въ Лондонъ, 1824—30 въ Годесбергъ при Бонъ, 1832 предприема концертни пътувания въ Италия, следъ това живѣе въ Франкфуртъ и Ахенъ, а отъ 1836 — постоянно въ Франкфуртъ, като диригентъ на дружеството „Св. Цецилия“, а е диригиралъ и нѣколко „Долнореински музикални тържества“. Композиции: 6 симфонии, 3 увертюри, 9 концерта за пиано, 5 триа, 14 струнни квартета, единъ квинтетъ, 2 секстета, по

единъ септетъ и октетъ, 20 цигулкови и една челова соната, сонатити и множество фантазии, ронда и ддръ за пиано, написани въ бетховеновъ духъ, 2 оратории: „Победата на възраста“ и „Молбата на царицата-та“ и три опери: „Лиска“, „Разбойническа невѣста“ и „Една нощъ на Либанонъ“. Въ продължение на 4 годишно дружене съ Бетховена, както неговъ ученикъ, е ималъ случая да узнае интересни сведения за своия великъ учител, които той съобщава въ книгата, написана заедно съ Д-ръ Вегелеръ: „Биографични бѣлѣжки върху Луд. ванъ Бетховенъ“.

Рисъ, Францъ — Ries, Franz — синътъ на Хубертъ Р., цигуларъ и значителенъ компонистъ, род. 7 апр. 1834/46 въ Берлинъ, ученикъ на баща си по цигулка, на Килъ по композиция и Масаръ въ Парижъ; поради нервна болестъ, се отказва отъ виртуозно поприще, и остава членъ на изиздателството Ries и Erler въ Берлинъ. Писалъ: творби за оркестръ, камерна музика, клавирни нѣща и пѣсни.

Рисъ, Хубертъ — Ries, Hubert — виденъ цигуларъ, род. 1 апр. 1802/2, умр. 14 септ. 1886 въ Берлинъ, ученикъ на Шпоръ и Мор. Хауптманнъ въ Каселъ, кралски концертмайсторъ и учител въ Кралското театрално-инструментално училище въ Берлинъ, основалъ тамъ квартетно сдружение, и игралъ важна роля въ музикалния животъ на Берлинъ. Ценни сж неговитъ инструктивни нѣща за цигулка: „15 цигулкови студии“, „12 цигулкови етюда въ форма на концертюкъ“ и др.

Ритардандо, ит. ritardando = забавявяйки (темпо).

Рителъ, Пьотръ — Rytel, Piotr — полски компонистъ, род. 16 май 1888/84 въ Вилно, ученикъ на Михаловски и Носковски въ Варшавската консерватория, където отъ 1911 е преподавателъ, писалъ: една симфония, симфонична поема „Гразинга“, „Сънътъ на Данте“, „Легенда за Св. Георги“, „Свещенна смъртъ“, „Моорскиятъ разбойникъ“, — и операта „Йола“.

Ритенуто, ит. ritenuto = забавявяйки (темпо).

Ритеръ, Александръ — Ritter, Alexander — значителенъ компонистъ,